

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1618 ze dne 12. července 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013, pokud jde o povinnosti depozitářů týkající se úschovy ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1619 ze dne 12. července 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/438, pokud jde o povinnosti depozitářů týkající se úschovy ⁽¹⁾ 6
- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1620 ze dne 13. července 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity ⁽¹⁾ 10
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1621 ze dne 26. října 2018, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2016/2080, pokud jde o datum uskladnění sušeného odstředěného mléka prodaného prostřednictvím nabídkového řízení 25

ROZHODNUTÍ

- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1622 ze dne 29. října 2018 o neschválení některých účinných látek biocidních přípravků podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ⁽¹⁾ 26
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1623 ze dne 29. října 2018 o komárech uměle infikovaných bakteriemi *Wolbachia* používaných pro účely regulace vektorů, přijaté podle čl. 3 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ⁽¹⁾ 30

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2018/1618

ze dne 12. července 2018,

kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013, pokud jde o povinnosti depozitářů týkající se úschovy

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 21 odst. 17 této směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V důsledku odlišných vnitrostátních právních předpisů týkajících se cenných papírů a insolvenčních řízení, které nejsou harmonizovány na úrovni Unie, existují rozdíly v úrovni ochrany finančních nástrojů, jež jsou pro klienty alternativních investičních fondů (AIF) v opatrování u třetích stran, před riziky v případě platební neschopnosti. Ve snaze zajistit vysokou úroveň ochrany aktiv klientů, jak je stanoveno ve směrnici 2011/61/EU, a zároveň zajistit přísnější požadavky vnitrostátních právních předpisů ve vztahu k těmto neharmonizovaným oblastem, je nezbytné vyjasnit povinnosti týkající se úschovy aktiv stanovené ve směrnici 2011/61/EU.
- (2) V současnosti příslušné orgány a odvětví uplatňují požadavky na oddělení aktiv stanovené v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 ⁽²⁾ odlišným způsobem. Zatímco depozitáři, kteří jsou na první úrovni opatrovatelského řetězce, mají povinnost poskytnout samostatný účet pro držení finančních nástrojů pro každého klienta-AIF, je nezbytné vyjasnit, že v případech, kdy je funkce opatrování svěřena třetí straně, by tato třetí strana měla mít možnost držet aktiva klientů jednoho depozitáře, včetně aktiv pro fondy AIF a subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), na souhrnném účtu. Tento souhrnný účet by měl vždy vylučovat proprietární aktiva depozitáře a proprietární aktiva třetí strany, jakož i aktiva patřící jiným klientům třetí strany. V případech, kdy je funkce opatrování delegována dále, by další opatrovatel měl mít možnost držet aktiva klientů pověřujícího opatrovatele na souhrnném účtu. Tento souhrnný účet by měl vždy vylučovat proprietární aktiva dalšího opatrovatele a proprietární aktiva pověřujícího opatrovatele, jakož i aktiva, která patří jiným klientům dalšího opatrovatele. Toto je nezbytné k dosažení zdravé rovnováhy mezi tržní účinností a ochranou investorů.
- (3) Aby se minimalizovalo riziko ztráty aktiv držených na souhrnných účtech finančních nástrojů poskytovaných třetími stranami, na které byla přenesena funkce opatrování, měla by četnost sesouhlasení mezi účty finančních nástrojů a záznamy depozitáře klienta-AIF a třetí strany nebo mezi třetími stranami, pokud byla funkce opatrování svěřena dále v opatrovatelském řetězci, zajistit včasné předání relevantních informací depozitáři. Kromě toho by četnost těchto sesouhlasení měla záviset na každém pohybu na tomto souhrnném účtu, včetně

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o výjimky, obecné podmínky provozování činnosti, depozitáře, pákový efekt, transparentnost a dohled (Úř. věst. L 83, 22.3.2013, s. 1).

transakcí týkajících se aktiv patřících jiným klientům depozitáře, která jsou vedena na stejném souhrnném účtu jako aktiva AIF.

- (4) Depozitář by měl mít možnost nadále účinně plnit své povinnosti, je-li opatrování aktiv, která patří jeho klientům-AIF, delegováno na třetí stranu. Je proto nezbytné vyžadovat, aby depozitář vedl evidenci na svém účtu finančních nástrojů, který otevřel jménem svého klienta-AIF nebo jménem správce alternativních investičních fondů (AIFM), který za AIF jedná, z níž vyplývá, že aktiva držena v opatrování třetí stranou, patří uvedenému konkrétnímu AIF.
- (5) V zájmu posílení postavení depozitářů ve vztahu k třetím stranám, které jsou pověřeny opatrováním aktiv, by měl být tento vztah doložen písemnou pověřovací smlouvou. Tato smlouva by měla depozitáři umožnit, aby přijal všechna nezbytná opatření k zajištění řádné ochrany aktiv držných v opatrování a aby třetí strana vždy dodržovala pověřovací smlouvu a požadavky směrnice 2011/61/EU a nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013. Depozitář a třetí strana by se dále měly formálně dohodnout, zda je třetí straně povoleno dále delegovat úkoly opatrování. V takovém případě by měly být v ujednání nebo ve smlouvě mezi pověřující třetí stranou a třetí stranou, na kterou jsou úkoly opatrování dále delegovány, stanovena práva a povinnosti, které jsou rovnocenné právům a povinnostem stanoveným mezi depozitářem a pověřující třetí stranou.
- (6) Aby mohl depozitář plnit své funkce, je nezbytné posílit dohled depozitářů nad třetími stranami bez ohledu na to, zda se nacházejí v Unii či mimo ni. Mělo by se požadovat, aby depozitáři ověřovali, zda jsou finanční nástroje fondů AIF správně zaznamenány v účetnictví třetí strany a zda jsou vedené záznamy dostatečně přesné, aby bylo možné identifikovat povahu, umístění a vlastnictví aktiv držných v opatrování. Pro usnadnění účinného plnění povinností depozitářů by jim třetí strany měly podávat oznámení o jakékoli změně ovlivňující aktiva držena v opatrování pro klienty-AIF těchto depozitářů.
- (7) V rámci povinností depozitářů postupovat s péčí a opatrností v případech delegování úkolů opatrování by depozitář před delegováním těchto úkolů na třetí stranu, která se nachází mimo Unii, měl obdržet nezávislé právní stanovisko posuzující insolvenční právo třetí země, v níž se tato třetí strana nachází, včetně hodnocení úrovně ochrany poskytované oddělenými účty finančních nástrojů v dané jurisdikci. Mělo by být přijatelné použít stanovisko příslušných odpovědných svazů nebo právních firem pro každou jurisdikci pro několik depozitářů. Depozitář by dále měl zajistit, aby jej třetí strana nacházející se mimo Unii informovala o každé změně okolností nebo v insolvenčním právu dané třetí země, které by mohly ovlivnit status aktiv klientů-AIF depozitáře.
- (8) Aby měli depozitáři čas přizpůsobit se novým požadavkům obsaženým v tomto nařízení, mělo by být datum zahájení používání tohoto nařízení odloženo o osmnáct měsíců po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy ⁽¹⁾.
- (10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem skupiny odborníků Evropského výboru pro cenné papíry.
- (11) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 se mění takto:

1) Článek 89 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) bylo tak často, jak je nutné, prováděno sesouhlasení mezi interními účty a záznamy depozitáře a účty a záznamy jakékoli třetí strany, která je v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU pověřena úkoly opatrování;“;

⁽¹⁾ Stanovisko orgánu ESMA, 20.7.2017, 34 45 277.

ii) doplňuje se druhý pododstavec, který zní:

„Ve vztahu k písm. c) prvního pododstavce se četnost sesouhlasení stanoví na základě:

- a) běžné obchodní činnosti alternativního investičního fondu;
- b) každého obchodu uskutečněného mimo běžnou obchodní činnost;
- c) každého obchodu uskutečněného jménem jiného klienta, jehož aktiva drží třetí strana na stejném účtu finančních nástrojů jako aktiva alternativního investičního fondu;“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud depozitář plněním svých úkolů opatrování pověřil v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU třetí osobu, nadále podléhá požadavkům uvedeným v odst. 1 písm. a) až e) tohoto článku. Depozitář rovněž zajistí, aby třetí strana splňovala požadavky uvedené v odst. 1 písm. b) až g) a povinnosti oddělení aktiv stanovené v článku 99.“;

2) v článku 98 se vkládá nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Smlouva, kterou depozitář jmenuje třetí stranu, aby držela v opatrování aktiva klientů – alternativních investičních fondů – tohoto depozitáře, obsahuje alespoň tato ustanovení:

a) záruku práva depozitáře na informace, kontrolu a přístup k příslušným záznamům a účtům třetí strany, která drží aktiva v opatrování, aby depozitář mohl plnit své povinnosti dohledu a náležitě péče, a zejména mohl:

- i) identifikovat všechny subjekty v opatrovatelském řetězci;
- ii) ověřit, že množství zjištěných finančních nástrojů zaznamenaných na účtech finančních nástrojů vedených v účetnictví depozitáře jménem alternativního investičního fondu nebo jménem správce alternativních investičních fondů, který jedná jménem alternativního investičního fondu, odpovídá množství zjištěných finančních nástrojů, které pro tento alternativní investiční fond drží v opatrování třetí strana, jak jsou zaznamenány na účtu finančních nástrojů vedeném v účetnictví třetí strany;
- iii) ověřit, že množství zjištěných finančních nástrojů, které jsou registrovány a drženy na účtu finančních nástrojů vedeném u emitentova centrálního depozitáře cenných papírů nebo jeho zástupce na jméno třetí strany jménem jejích klientů, odpovídá množství zjištěných finančních nástrojů vedených na účtech finančních nástrojů v účetnictví depozitáře na jméno každého z jeho klientů – alternativních investičních fondů – nebo na jméno správce alternativních investičních fondů, který jedná jménem alternativního investičního fondu;

b) podrobnosti o rovnocenných právech a povinnostech dohodnutých mezi třetí stranou a jinou třetí stranou v případě dalšího přenesení úkolů opatrování.“;

3) Článek 99 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud byla úkoly úschovy zcela nebo částečně pověřena třetí strana, depozitář zajistí, aby tato třetí strana, které byly úkoly úschovy svěřeny podle čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU, jednala v souladu s povinností oddělení aktiv stanovenou v čl. 21 odst. 11 písm. d) bodě iii) uvedené směrnice, tím, že zajistí a ověří, že tato třetí strana:

- a) správně zaznamenává všechny zjištěné finanční nástroje na účtu finančních nástrojů, který je veden v jejím účetnictví, aby mohla držet v opatrování finanční nástroje pro klienty depozitáře, a který vylučuje proprietární finanční nástroje depozitáře a třetí strany a jiných klientů třetí strany, aby depozitář mohl přiřadit množství zjištěných finančních nástrojů zaznamenaných na účtech vedených v účetnictví depozitáře na jméno každého ze svých klientů – alternativních investičních fondů – nebo na jméno správce alternativních investičních fondů, který jedná jménem alternativního investičního fondu;
- b) vede veškeré nezbytné záznamy a účty finančních nástrojů, aby depozitář mohl kdykoliv a bez prodlení odlišit aktiva klientů depozitáře od vlastních aktiv třetí strany, aktiv jiných klientů třetí strany a aktiv držných pro depozitáře na jeho vlastní účet;

- c) vede záznamy a účty finančních nástrojů způsobem, který zajišťuje jejich přesnost, a zejména jejich shodu s aktivy, která jsou v úschově pro klienty – alternativní investiční fondy – depozitáře, a na jejichž základě může depozitář kdykoli zjistit přesnou povahu, umístění a vlastnický status těchto aktiv;
- d) podává depozitáři pravidelně, a v každém případě kdykoli dojde ke změně okolností, oznámení, v němž jsou podrobně popsána aktiva klientů – alternativních investičních fondů – depozitáře;
- e) tak často, jak je nutné, provádí sesouhlasení mezi svými účty finančních nástrojů a interními záznamy a účty finančních nástrojů a interními záznamy třetí strany, kterou v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU pověřila úkoly úschovy.

Četnost sesouhlasení se stanoví v souladu s čl. 89 odst. 1;

- f) zavede přiměřená organizační opatření k minimalizaci rizika ztráty či znehodnocení finančních nástrojů nebo práv spojených s těmito finančními nástroji v důsledku zneužití finančních nástrojů, podvodu, nekvalitní administrativy, nedostatečné evidence nebo nedbalosti;
- g) pokud je třetí strana subjektem uvedeným v čl. 18 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2006/73/ES, který podléhá účinným pravidlům obezřetnosti a účinnému dohledu, jež mají stejný účinek jako právo Unie a jež jsou účinně vymáhány, depozitář přijme nezbytné kroky k zajištění toho, že peněžní prostředky alternativního investičního fondu jsou drženy na účtu nebo na účtech v souladu s čl. 21 odst. 7 směrnice 2011/61/EU.;

- b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pokud depozitář plněním svých úkolů opatrování pověřil v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU třetí osobu, která se nachází mimo Unii, musí kromě požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku zajistit následující:

- a) depozitář si opatří právní poradenství od nezávislé fyzické nebo právnické osoby potvrzující, že platné insolvenční právo uznává tyto skutečnosti:
 - i) oddělení aktiv klientů depozitáře od vlastních aktiv třetí strany, od aktiv jiných klientů třetí strany a od aktiv, která třetí strana drží na vlastní účet depozitáře;
 - ii) aktiva klientů – alternativních investičních fondů – depozitáře nejsou v případě platební neschopnosti součástí majetkové podstaty třetí strany;
 - iii) aktiva klientů – alternativních investičních fondů – depozitáře nejsou k dispozici pro distribuci ani realizaci ve prospěch věřitelů třetí strany, která byla pověřena úkoly úschovy v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU;

- b) třetí strana postupuje takto:

- i) zajišťuje splnění podmínek stanovených v písmenu a) při uzavírání pověřovací dohody s depozitářem a průběžně po celou dobu trvání pověření;
- ii) okamžitě informuje depozitáře pokaždé, když již nejsou splněny některé z podmínek uvedených v bodě i);
- iii) informuje depozitáře o veškerých změnách platných insolvenčních právních předpisů a o jejich účinném uplatňování.;

- c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Jestliže třetí osoba, která byla v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU pověřena úkoly úschovy, rozhodne podle čl. 21 odst. 11 třetího pododstavce směrnice 2011/61/EU pověřit úkoly úschovy nebo jejich částí další třetí stranu, použijí se obdobně odstavce 1, 2 a 2a.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. dubna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. července 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2018/1619**ze dne 12. července 2018,****kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/438, pokud jde o povinnosti depozitářů týkající se úschovy****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ⁽¹⁾, a zejména na článek 26b uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V důsledku odlišných vnitrostátních právních předpisů týkajících se cenných papírů a insolvenčních řízení, které nejsou harmonizovány na úrovni Unie, existují rozdíly v úrovni ochrany finančních nástrojů, jež jsou pro klienty subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů („SKIPCP“) drženy v opatrování, před riziky v případě platební neschopnosti. Ve snaze zajistit vysokou úroveň ochrany aktiv klientů, jak je stanoveno ve směrnici 2009/65/ES, a zároveň zajistit přísnější požadavky vnitrostátních právních předpisů ve vztahu k těmto neharmonizovaným oblastem, je nezbytné vyjasnit povinnosti týkající se úschovy aktiv stanovené ve směrnici 2009/65/ES.
- (2) V současnosti příslušné orgány a odvětví uplatňují požadavky na oddělení aktiv stanovené v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/438 ⁽²⁾ odlišným způsobem. Zatímco depozitáři, kteří jsou na první úrovni opatrovatelského řetězce, mají povinnost poskytnout samostatný účet pro držení finančních nástrojů pro každého zákazníka SKIPCP, je nezbytné vyjasnit, že v případech, kdy je funkce opatrování svěřena třetí straně, by tato třetí strana měla mít možnost držet aktiva klientů jednoho depozitáře, včetně aktiv pro SKIPCP a alternativní investiční fondy („AIF“) na souhrnném účtu. Tento souhrnný účet by měl vždy vylučovat proprietární aktiva depozitáře a proprietární aktiva třetí strany, jakož i aktiva patřící jiným klientům třetí strany. V případech, kdy je funkce opatrování delegována dále, by další opatrovatel měl mít možnost držet aktiva klientů pověřujícího opatrovatele na souhrnném účtu. Tento souhrnný účet by měl vždy vylučovat proprietární aktiva dalšího opatrovatele a proprietární aktiva pověřujícího opatrovatele, jakož i aktiva, která patří jiným klientům dalšího opatrovatele. To je nezbytné k dosažení zdravé rovnováhy mezi tržní účinností a ochranou investorů.
- (3) Aby se minimalizovalo riziko ztráty aktiv držných na souhrnných účtech finančních nástrojů poskytovaných třetími stranami, na které byla přenesena funkce opatrování, měla by četnost sesouhlasení mezi účty finančních nástrojů a záznamy depozitáře klienta SKIPCP a třetí strany nebo mezi třetími stranami, pokud byla funkce opatrování svěřena dále v opatrovatelském řetězci, zajistit včasné předání relevantních informací depozitáři. Kromě toho by četnost těchto sesouhlasení měla záviset na každém pohybu na tomto souhrnném účtu, včetně transakcí týkajících se aktiv patřících jiným klientům depozitáře, která jsou vedena na stejném souhrnném účtu jako aktiva SKIPCP.
- (4) Depozitář by měl mít možnost nadále účinně plnit své povinnosti, je-li opatrování aktiv, která patří jeho klientům SKIPCP, delegováno na třetí stranu. Je proto nezbytné vyžadovat, aby depozitář vedl evidenci na svém účtu finančních nástrojů, který otevřel jménem SKIPCP nebo jménem správcovské společnosti, která za SKIPCP jedná, z níž vyplývá, že aktiva držaná v opatrování třetí stranou patří uvedenému konkrétnímu SKIPCP.
- (5) V zájmu posílení postavení depozitářů ve vztahu k třetími stranami, které jsou pověřeny opatrováním aktiv, by měl být tento vztah doložen písemnou pověřovací smlouvou. Tato smlouva by měla depozitáři umožnit, aby přijal všechna nezbytná opatření k zajištění řádné ochrany aktiv držných v opatrování a aby třetí strana vždy dodržovala pověřovací smlouvu a požadavky směrnice 2009/65/ES a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/438. Depozitář a třetí strana by se dále měli formálně dohodnout, zda je třetí straně povoleno dále

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/438 ze dne 17. prosince 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o povinnosti depozitářů (Úř. věst. L 78, 24.3.2016, s. 11).

delegovat úkoly opatrování. V takovém případě by měly být ve smlouvě mezi pověřující třetí stranou a třetí stranou, na kterou jsou úkoly opatrování dále delegovány, stanovena práva a povinnosti, které jsou rovnocenné právům a povinnostem stanoveným mezi depozitářem a pověřující třetí stranou.

- (6) Aby mohl depozitář plnit své funkce, je nezbytné posílit dohled depozitářů nad třetími stranami bez ohledu na to, zda se nacházejí v Unii či mimo ni. Mělo by se požadovat, aby depozitáři ověřovali, zda jsou finanční nástroje SKIPCP v účetnictví uvedených třetích stran správně zaznamenány. Záznamy vedené třetími stranami by měly být dostatečně přesné, aby bylo možné určit povahu, umístění a vlastnictví aktiva. Pro usnadnění účinného plnění povinností depozitářů by jim třetí strany měly předávat oznámení o jakékoli změně ovlivňující aktiva držena v opatrování pro klienty SKIPCP těchto depozitářů.
- (7) V zájmu větší jasnosti a právní jistoty nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/438 je nezbytné změnit některé interní odkazy, které nejsou správné. Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/438 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (8) Aby měli depozitáři čas přizpůsobit se těmto novým požadavkům, mělo by být datum používání odloženo o osmnáct měsíců po zveřejnění tohoto nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (9) Opatření zavedená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy ⁽¹⁾.
- (10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem skupiny odborníků Evropského výboru pro cenné papíry.
- (11) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/438 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/438 se mění takto:

1) Článek 13 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) bylo tak často, jak je nutné, prováděno sesouhlasení mezi interními účty a záznamy depozitáře a účty a záznamy třetí strany, která je v souladu s článkem 22a směrnice 2009/65/ES pověřena úschovou;“;

ii) doplňuje se druhý pododstavec, který zní:

„Ve vztahu k písm. c) prvnímú pododstavci se četnost sesouhlasení stanoví na základě:

a) běžné obchodní činnosti SKIPCP;

b) každého obchodu uskutečněného mimo běžnou obchodní činnost;

c) každého obchodu uskutečněného jménem jiného klienta, jehož aktiva drží třetí strana na stejném účtu finančních nástrojů jako aktiva SKIPCP;“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud depozitář plněním svých úkolů spojených s úschovou v souvislosti s aktivy svěřenými do opatrování pověřil v souladu s článkem 22a směrnice 2009/65/ES třetí osobu, podléhá i nadále požadavkům uvedeným v odst. 1 písm. a) až e). Depozitář rovněž zajistí, aby třetí strana splňovala požadavky uvedené v odst. 1 písm. b) až g);“;

⁽¹⁾ Stanovisko orgánu ESMA, 20.7.2017, 34 45 277.

2) v článku 15 se vkládá nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Smlouva, kterou depozitář jmenuje třetí stranu, aby držela aktiva těchto klientů SKIPCP depozitáře v opatrování, obsahuje alespoň tato ustanovení:

- a) záruku práva depozitáře na informace, kontrolu a přístup k příslušným záznamům a účtům finančních nástrojů třetí strany, která drží aktiva v opatrování, aby depozitář mohl plnit své povinnosti dohledu a náležitě péče, a zejména mohl:
 - i) identifikovat všechny subjekty v opatrovatelském řetězci;
 - ii) ověřit, že množství zjištěných finančních nástrojů zaznamenaných na účtech finančních nástrojů vedených v účetnictví depozitáře jménem SKIPCP nebo jménem správcovské společnosti, která jedná jménem SKIPCP, odpovídá množství zjištěných finančních nástrojů, které pro tento SKIPCP drží v opatrování třetí strana, jak je uvedeno na účtu finančních nástrojů vedeném v účetnictví třetí strany;
 - iii) ověřit, že množství zjištěných finančních nástrojů, které jsou registrovány a drženy na účtu finančních nástrojů vedeném u centrálního depozitáře cenných papírů emitenta nebo jeho zástupce na jméno třetí strany jménem jejích klientů, odpovídá množství zjištěných finančních nástrojů vedených na účtech finančních nástrojů v účetnictví depozitáře na jméno každého z jeho klientů SKIPCP nebo na jméno správcovské společnosti, která jedná jménem SKIPCP;
- b) podrobnosti o rovnocenných právech a povinnostech dohodnutých mezi třetí stranou a jinou třetí stranou v případě dalšího přenesení úkolů opatrování.“;

3) v článku 16 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud byla povinnostmi spojenými s úschovou zcela nebo částečně pověřena třetí osoba, depozitář zajistí, že tato třetí osoba, které byly úkoly spojené s úschovou svěřeny podle článku 22a směrnice 2009/65/ES, jedná v souladu s povinností týkající se oddělení aktiv, která je stanovena v čl. 22a odst. 3 písm. c) uvedené směrnice, a zajistí a ověří, že tato třetí osoba:

- a) správně zaznamenává všechny zjištěné finanční nástroje na účtu finančních nástrojů, který je veden v účetnictví třetí strany, aby mohla držet v opatrování finanční nástroje pro klienty depozitáře, který vylučuje proprietární finanční nástroje depozitáře a třetí strany a jiných klientů třetí strany, aby depozitář mohl přiřadit množství zjištěných finančních nástrojů zaznamenaných na účtech vedených v účetnictví depozitáře na jméno každého ze svých klientů SKIPCP nebo na jméno správcovské společnosti, která jedná jménem SKIPCP;
- b) vede veškeré nezbytné záznamy a účty finančních nástrojů, aby depozitář mohl kdykoliv a bez prodlení odlišit aktiva klientů depozitáře od vlastních aktiv třetí strany, aktiv jiných klientů třetí strany a aktiv držených pro depozitáře pro jeho vlastní účet;
- c) vede záznamy a účty finančních nástrojů způsobem, který zajišťuje jejich přesnost, a zejména jejich shodu s aktivy, která jsou v úschově pro klienty SKIPCP depozitáře, a na jejichž základě může depozitář kdykoli zjistit přesnou povahu, umístění a vlastnický status těchto aktiv;
- d) předává depozitáři pravidelně, a kdykoli dojde ke změně okolností, oznámení, v němž jsou podrobně popsána aktiva klientů SKIPCP depozitáře;
- e) tak často, jak je nutné, provádí sesouhlasení mezi svými účty finančních nástrojů a interními záznamy a účty finančních nástrojů a interními záznamy třetí strany, kterou v souladu s čl. 22a odst. 3 písm. c) směrnice 2009/65/ES pověřila úkoly opatrování.

Četnost sesouhlasení se stanoví v souladu s čl. 13 odst. 1;

- f) zavede přiměřená organizační opatření k minimalizaci rizika ztráty či znehodnocení finančních nástrojů nebo práv k těmto finančním nástrojům v důsledku zneužití finančních nástrojů, podvodu, nepřiměřené správy, nedostatečné evidence nebo nedbalosti;
- g) drží peněžní prostředky SKIPCP na účtu nebo účtech u centrální banky třetí země nebo úvěrové instituce povolené ve třetí zemi, za předpokladu, že příslušné orgány domovského členského státu SKIPCP považují požadavky obezřetnostního dohledu a regulace vztahující se na úvěrové instituce v této třetí zemi přinejmenším za rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii v souladu s čl. 22 odst. 4 písm. c) směrnice 2009/65/ES.“;

4) Článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„vyžádala si právní posudek od nezávislé fyzické nebo právnické osoby, který potvrzuje, že platné insolvenční právo uznává oddělení aktiv klientů depozitáře od vlastních aktiv třetí strany, od aktiv jiných klientů třetí strany a od aktiv držených třetí stranou pro vlastní účet depozitáře a že aktiva klientů SKIPCP depozitáře nejsou součástí majetkové podstaty třetí strany v případě platební neschopnosti a nejsou k dispozici pro distribuci nebo realizaci ve prospěch věřitelů třetí strany, která byla v souladu s článkem 22a směrnice 2009/65/ES pověřena úkoly spojenými s úschovou.“

b) v odstavci 2 se zrušují písmena d) a e);

c) odstavec 3 se zrušuje.

5) V článku 22 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„Správcovská společnost nebo investiční společnost příslušnému orgánu domovského členského státu SKIPCP prokáže, že je se jmenováním depozitáře spokojena a že ke jmenování došlo ve výlučném zájmu SKIPCP a jeho investorů. Správcovská společnost nebo investiční společnost předloží příslušnému orgánu domovského členského státu SKIPCP listinné důkazy uvedené v odstavci 2.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. dubna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. července 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2018/1620**ze dne 13. července 2018,****kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012⁽¹⁾, a zejména na článek 460 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61⁽²⁾ by mělo být změněno tak, aby se zlepšil soulad s mezinárodními normami a usnadnilo efektivnější řízení likvidity ze strany úvěrových institucí.
- (2) Aby byly náležitě zohledněny činnosti prováděné úvěrovými institucemi, které působí mimo Unii, mělo by se upustit od požadavku na minimální velikost emise u likvidních aktiv držených dceřiným podnikem ve třetí zemi a povolit, aby tato aktiva mohla být uznávána pro účely konsolidace. V opačném případě by to vedlo k nedostatku likvidních aktiv u mateřské instituce na konsolidované úrovni, neboť požadavek na likviditu vyplývající z dceřiného podniku ve třetí zemi by byl zahrnut do konsolidovaného požadavku na likviditu, zatímco aktiva držená tímto dceřiným podnikem ke splnění jeho požadavku na likviditu v této třetí zemi by byla vyloučena z konsolidovaného požadavku na likviditu. Nicméně aktiva dceřiného podniku ve třetí zemi by měla být uznána pouze do výše krizového čistého odtoku likvidity vzniklého ve stejné měně jako měna, v níž jsou daná aktiva denominována, a plynoucího z této konkrétní dceřiné společnosti. Kromě toho, jako u jakýchkoli jiných aktiv třetích zemí by aktiva měla být uznána pouze tehdy, pokud je lze považovat za likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů příslušné třetí země.
- (3) Uznává se, že centrální banka může poskytovat likviditu ve své vlastní měně a úvěrový rating centrálních bank je pro účely likvidity méně relevantní než pro účely solventnosti. V zájmu těsnějšího sladění pravidel v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 s mezinárodními normami a zajištění stejných podmínek pro úvěrové instituce s mezinárodní působností by proto rezervy držené dceřinou společností nebo pobočkou úvěrové instituce z Unie v centrální bance třetí země, které nebylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má stupeň úvěrové kvality 1, měly být způsobilé jako likvidní aktiva úrovně 1, jsou-li splněny určité podmínky. Uvedené rezervy by měly být způsobilé zvláště tehdy, pokud je dané úvěrové instituci povoleno čerpat tyto rezervy kdykoli během krizových období a pokud podmínky pro toto čerpání byly stanoveny v dohodě mezi orgánem dohledu uvedené třetí země a centrální bankou, v níž jsou rezervy drženy, nebo v platných pravidlech třetí země. Nicméně tyto rezervy by měly být uznatelné jako aktiva úrovně 1 pouze k pokrytí čistého odtoku likvidity v krizovém období ve stejné měně, v jaké jsou denominovány tyto rezervy.
- (4) Je vhodné zohlednit nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402⁽³⁾. Uvedené nařízení obsahuje kritéria k určení toho, zda sekuritizace může být určena jako jednoduchá, transparentní a standardizovaná („STS“) sekuritizace. Jelikož uvedená kritéria zaručují, že STS sekuritizace jsou vysoce kvalitní, měla by být také použita pro určení, které sekuritizace lze považovat za vysoce kvalitní likvidní aktiva pro účely výpočtu požadavku krytí

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

likvidity. Sekuritizace by proto měly být způsobilé jako aktiva úrovně 2B pro účely nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, splňují-li všechny požadavky stanovené v nařízení (EU) 2017/2402, vedle kritérií již stanovených v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, která jsou specifická pro jejich znaky likvidity.

- (5) Provádění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 by nemělo bránit efektivnímu přenosu měnové politiky do hospodářství. Lze očekávat, že transakce s ECB nebo centrální bankou členského státu budou za závažných krizových okolností trvat déle. Proto by mělo být možné, aby příslušné orgány upustily od požadavku na anulační mechanismus pro výpočet rezervy v oblasti likvidity v případě zajištěných transakcí s ECB nebo centrální bankou členského státu, které zahrnují vysoce kvalitní likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu a mají být splatné během příštích 30 kalendářních dnů. Nicméně před upuštěním od požadavku by měly být příslušné orgány povinny konzultovat centrální banku, která je protistranou transakce, a také Evropskou centrální banku, pokud centrální bankou je centrální banka Eurosystemu. Kromě toho by se na upuštění od požadavku měly vztahovat vhodné záruky, aby se zamezilo příležitostem k možné regulatorní arbitráži či vzniku nepříznivých pobídek pro úvěrové instituce. Kolaterál přijatý v rámci derivátových transakcí by měl být nadto odstraněn z anulačního mechanismu v zájmu těsnějšího sladění pravidel Unie s mezinárodním standardem stanoveným Basilejským výborem pro bankovní dohled.
- (6) Zacházení se sazbami odtoku a přítoku pro repa, reverzní repa a kolaterálové swapy by mělo být navíc plně v souladu s přístupem mezinárodního standardu pro ukazatel krytí likvidity stanovený Basilejským výborem pro bankovní dohled („BCBS“). Konkrétně jde o to, že výpočet peněžního odtoku by měl být přímo vázán na míru prodloužení transakce (v souladu se srážkou z poskytnutého kolaterálu uplatněnou na peněžní závazek jako ve standardu Basilejského výboru pro bankovní dohled), a nikoli na hodnotu likvidity podkladového kolaterálu.
- (7) Vzhledem k rozdílným výkladům, které se objevily, je důležité vyjasnit některá ustanovení nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, zejména pokud jde o splnění požadavku krytí likvidity; způsobilost rezervy aktiv zahrnutých do seskupení, které je k dispozici k získání finančních prostředků pod nepřidělenými linkami provozovanými centrální bankou, rezervy subjektů kolektivního investování a vkladů, jakož i dalších finančních prostředků v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany; výpočet dodatečného odtoku likvidity za ostatní produkty a služby; udělení preferenčního zacházení v rámci vnitroskupinových úvěrových a likviditních příslibů; zacházení s krátkou pozicí a uznání peněžní částky splatné z cenných papírů se splatností v následujících 30 kalendářních dnech.
- (8) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) aktiva třetích zemí, která jsou držena dceřiným podnikem ve třetí zemi, lze považovat za likvidní aktiva pro konsolidované účely, pokud jsou považována za likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů třetí země, jež stanoví požadavek krytí likvidity, a jsou-li splněny tyto podmínky:

- i) aktiva splňují všechny požadavky stanovené v hlavě II tohoto nařízení;
- ii) aktiva, která nesplňují konkrétní požadavek stanovený v hlavě II tohoto nařízení, pokud jde o velikost jejich emise, ale splňují všechny další požadavky tam stanovené.

Aktiva uznatelná podle bodu ii) mohou být uznána pouze do výše krizového čistého odtoku likvidity vzniklého v konkrétní měně, v níž jsou daná aktiva denominována, a plynoucího z této konkrétní dceřiné společnosti;“;

2) Článek 3 se mění takto:

a) body 8 a 9 se zrušují;

b) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11) „krizí“ náhlé nebo prudké zhoršení solventnosti nebo likvidity úvěrové instituce vyvolané změnami tržních podmínek nebo idiosynkratickými faktory, v jejichž důsledku existuje významné riziko, že úvěrová instituce v následujících 30 kalendářních dnech nebude schopna dostát svým závazkům podle jejich splatnosti;“;

3) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Úvěrové instituce vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity ve vykazovací měně u všech položek bez ohledu na měnu, v níž jsou skutečně denominovány.

Úvěrové instituce nadto samostatně vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity pro určité položky takto:

- a) u položek, které jsou předmětem samostatného vykazování v jiné měně, než je vykazovací měna, v souladu s čl. 415 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, úvěrové instituce samostatně vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity v uvedené jiné měně;
- b) u položek denominovaných ve vykazovací měně, pokud je souhrnná výše závazků denominovaných v jiných měnách, než je vykazovací měna, stejná nebo vyšší než 5 % celkových závazků úvěrové instituce, s výjimkou regulativního kapitálu a podrozvahových položek, úvěrové instituce samostatně vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity ve vykazovací měně.

Úvěrové instituce podávají svému příslušnému orgánu zprávy o ukazateli krytí likvidity v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014.“;

b) doplňuje se nový odstavec 6, který zní:

„6. Úvěrové instituce nesmí provádět dvojí započtení likvidních aktiv, přítoku ani odtoku.“;

4) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Aktiva jsou majetkem, právem, nárokem nebo podílem, který je držen úvěrovou institucí nebo zahrnut do seskupení dle písmene a), a musí být prosta jakéhokoli zatížení. Pro tyto účely se aktivum považuje za nezatížené, pokud nepodléhá jakémukoli právnímu, smluvnímu, regulačnímu nebo jinému omezení, které by úvěrové instituci bránilo ho zlikvidovat, prodat, převést, postoupit nebo, obecně řečeno, zbavit se tohoto aktiva v přímém prodeji nebo prostřednictvím repa v následujících 30 kalendářních dnech. Za nezatížená se považují tato aktiva:

- a) aktiva zahrnutá do seskupení, která jsou k dispozici, aby byla okamžitě použita jako kolaterál k získání dodatečného financování v rámci příslibných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou úvěrové instituci k dispozici, nebo pokud je seskupení provozováno centrální bankou, v rámci nepřidělených a dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou úvěrové instituci k dispozici. Toto písmeno zahrnuje aktiva uložená úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany. Úvěrové instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížena, v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity stanovené v kapitole 2, počínaje aktivy nezpůsobilými pro rezervu v oblasti likvidity;
- b) aktiva, jež úvěrová instituce obdržela jako kolaterál za účelem snížení úvěrového rizika v rámci reverzního repa nebo transakcí s financováním cenných papírů a jimiž úvěrová instituce může disponovat.“;

b) odstavec 4 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) jinou úvěrovou institucí, ledaže je splněna jedna nebo více z níže uvedených podmínek:

- i) emitent je subjektem veřejného sektoru podle čl. 10 odst. 1 písm. c) nebo čl. 11 odst. 1 písm. a) nebo b);
- ii) aktivum je krytý dluhopis podle čl. 10 odst. 1 písm. f) nebo čl. 11 odst. 1 písm. c) nebo d) nebo čl. 12 odst. 1 písm. e);
- iii) aktivum patří do kategorie popsané v čl. 10 odst. 1 písm. e)“;

ii) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) jakýmkoli jiným subjektem, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost. Pro účely tohoto článku se sekuritizační jednotky pro speciální účel nepovažují za subjekty podle tohoto písmene.“;

c) V odstavci 7 se vkládá písmeno (aa), které zní:

„aa) expozice vůči ústředním vládám podle čl. 10 odst. 1 písm. d);“;

5) Článek 8 se mění takto:

a) v odst. 1 druhém pododstavci písm. a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) expozice vůči centrálním bankám podle čl. 10 odst. 1 písm. b) a d);“;

b) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) zavedením interních systémů a kontrolních opatření s cílem zajistit funkci řízení likvidity účinnou kontrolu, aby bylo možné držení likvidních aktiv zpeněžit kdykoli v krizovém období 30 kalendářních dnů a získat přístup k podmíněným finančním prostředkům, aniž by to bylo v přímém rozporu s jakoukoli stávající obchodní činností nebo strategiemi v oblasti řízení rizik. Aktivum se nezahrne do rezervy v oblasti likvidity zejména tehdy, pokud by zpeněžení daného aktiva bez náhrady v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů odstranilo zajištění, což by vytvořilo otevřenou rizikovou pozici přesahující vnitřní limity úvěrové instituce;“;

6) Článek 10 se mění takto:

a) v odst. 1 písm. b) se bod iii) nahrazuje tímto:

„iii) rezervy držené danou úvěrovou institucí v centrální bance uvedené v bodě i) nebo ii) za předpokladu, že tato úvěrová instituce má povoleno čerpat tyto rezervy kdykoli během krizových období a že v dohodě mezi příslušnými orgány úvěrové instituce a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v platných pravidlech třetí země byly stanoveny podmínky pro takové čerpání.

Pro účely tohoto bodu platí:

- pokud jsou rezervy drženy dceřinou úvěrovou institucí, jsou podmínky pro čerpání stanoveny v dohodě mezi příslušným orgánem členského státu nebo třetí země dceřiné úvěrové instituce a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v příslušných případech v platných předpisech třetí země;
- pokud jsou rezervy drženy pobočkou, jsou podmínky pro čerpání stanoveny v dohodě mezi příslušným orgánem členského státu nebo třetí země, kde má tato pobočka sídlo, a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v příslušných případech v platných předpisech třetí země;“;

b) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) tato aktiva:

- i) aktiva představující pohledávky vůči ústřední vládě nebo centrální bance třetí země nebo pohledávky zaručené ústřední vládou nebo centrální bankou třetí země, které nebyl přidělen stupeň úvěrové kvality 1 v úvěrovém hodnocení vypracovaném určenou externí ratingovou agenturou v souladu s čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
- ii) rezervy držené danou úvěrovou institucí v centrální bance uvedené v bodě i) za předpokladu, že tato úvěrová instituce má povoleno čerpat uvedené rezervy kdykoli během krizových období, a že buď v dohodě mezi příslušnými orgány uvedené třetí země a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v platných pravidlech třetí země byly stanoveny podmínky pro takové čerpání.

Pro účely bodu ii) platí toto:

- pokud jsou rezervy drženy dceřinou úvěrovou institucí, jsou podmínky pro čerpání stanoveny buď v dohodě mezi příslušným orgánem třetí země dceřiné úvěrové instituce a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v platných předpisech třetí země;
- pokud jsou rezervy drženy pobočkou, jsou podmínky pro čerpání stanoveny buď v dohodě mezi příslušným orgánem třetí země, kde má tato pobočka sídlo, a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v platných předpisech třetí země.

Celkový objem aktiv spadajících pod body i) a ii) prvního pododstavce a denominovaných v dané měně, jež může úvěrová instituce uznat jako aktiva úrovně 1, nesmí přesáhnout výši krizového čistého odtoku likvidity této úvěrové instituce v téže měně.

Nadto platí, že pokud část aktiv nebo všechna aktiva spadající pod body i) a ii) prvního pododstavce jsou denominována v měně, která není národní měnou dotčené třetí země, může úvěrová instituce uznat tato aktiva jako aktiva úrovně 1 pouze do takové výše krizového čistého odtoku likvidity této úvěrové instituce v této cizí měně, jaká odpovídá operacím úvěrové instituce v jurisdikci, ve které se přijímá riziko likvidity“;

c) v odst. 1 písm. f) se bod ii) nahrazuje tímto:

„expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v případě, že příslušný orgán udělil částečnou výjimku uvedenou v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, podmínky uvedené v uvedeném pododstavci“;

d) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Tržní hodnota krytých dluhopisů s velmi kvalitním zajištěním uvedených v odst. 1 písm. f) podléhá srážce nejméně o 7 %. Kromě případů stanovených v čl. 15 odst. 2 písm. b) a c) v souvislosti s akciemi a podílovými jednotkami v subjektech kolektivního investování se nevyžadují žádné srážky z hodnoty ostatních aktiv úrovně 1.“;

7) Článek 11 se mění takto:

a) v písm. c) odst. 1) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v případě, že příslušný orgán udělil částečnou výjimku uvedenou v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, podmínky uvedené v uvedeném pododstavci“;

b) v odst. 1 písm. d) se bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v případě, že příslušný orgán udělil částečnou výjimku uvedenou v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, podmínky uvedené v uvedeném pododstavci“;

8) Článek 13 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Expozice ve formě cenných papírů zajištěných aktivy podle čl. 12 odst. 1 písm. a) se považují za sekuritizace úrovně 2B, pokud splňují tyto podmínky:

a) je povoleno, aby se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*) pro sekuritizaci používala a používají označení „STS“ nebo „jednoduchá, transparentní a standardizovaná“ nebo označení, které přímo či nepřímo odkazuje na tyto výrazy;

b) splňují kritéria stanovená v odstavcích 2 a 10 až 13 tohoto článku.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

a) „dané pozici bylo přiděleno úvěrové hodnocení, které má stupeň úvěrové kvality 1 a bylo vypracováno určenou externí ratingovou agenturou v souladu s článkem 264 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení“;

b) „je to pozice v sekuritizované tranši nebo tranších s nejvyšší předností a tento nejvyšší stupeň přednosti má v průběhu celé transakce. Pro tyto účely se tranše považuje za tranše nejvyšší úrovně, pokud po doručení výzvy k předčasnému splacení („*enforcement notice*“) a v příslušných případech výzvy k urychlenému splacení („*acceleration notice*“) není tato tranše podřízena jiným tranším stejné sekuritizační transakce nebo sekuritizačního systému, pokud jde o obdržení plateb jistiny a úroků, přičemž se nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby v souladu s čl. 246 odst. 6 nařízení (EU) č. 575/2013;“;

ii) písmena c) až f) a písmena h) až k) se zrušují;

iii) písmeno g) se mění takto:

a) uvozující věta se nahrazuje tímto:

„sekuritizační pozice je kryta souborem podkladových expozic a tyto podkladové expozice buďto všechny patří pouze do jedné z následujících podkategorií, nebo sestávají z kombinace úvěrů na obytné nemovitosti uvedených v bodě i) a úvěrů na obytné nemovitosti uvedených v bodě ii):“;

b) bod iv) se nahrazuje tímto:

„iv) automobilové úvěry či leasing poskytnuté dlužníkům nebo nájemcům usazeným či se sídlem v členském státě. Ty pro tyto účely zahrnují úvěry či leasing pro financování motorových vozidel nebo přípojných vozidel definovaných v čl. 3 bodech 11 a 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES (*), zemědělských nebo lesnických traktorů uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 (**), dvoukolových motocyklů nebo motorových tříkolek uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 168/2013 (***) nebo pásových vozidel uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. c) směrnice 2007/46/ES. Takovéto úvěry či leasing mohou zahrnovat doplňkové produkty týkající se pojištění a služeb nebo dodatečné součásti vozidel a v případě leasingu zůstatkovou hodnotu vozidel pronajatých formou leasingu. Všechny půjčky a případy leasingu v souboru jsou kryty přednostní pohledávkou nebo zástavním právem k vozidlu nebo vhodnou zárukou ve prospěch sekuritizační jednotky pro speciální účel, jako je ustanovení o zachování vlastnického práva;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 1).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 52).“

c) odstavce 3 až 9 se zrušují;

9) Článek 15 se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pokud není úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, musí za účelem stanovení výše likvidity podkladových aktiv a za účelem přidělení příslušné srážky uvedeným aktivům předpokládat, že tento subjekt kolektivního investování investuje v maximální výši, kterou má povolenu podle svého oprávnění, do likvidních aktiv ve stejném vzetupném pořadí, jak jsou likvidní aktiva rozčleněna pro účely odstavce 2, počínaje od aktiv uvedených v odst. 2 písm. h), dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice“;

b) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Správnost výpočtů depozitáře nebo společnosti, která subjekty kolektivního investování spravuje, potvrzuje při stanovení tržní hodnoty a srážek u akcií nebo podílových jednotek subjektů kolektivního investování externí auditor alespoň jednou ročně.“;

10) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Vklady a jiné financování v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany

1. Pokud úvěrová instituce patří do institucionálního systému ochrany typu uvedeného v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013, do sítě, která by byla způsobilá pro výjimku stanovenou v článku 10 uvedeného nařízení nebo do kooperativní sítě v členském státě, může se s vklady na viděnou, které úvěrová instituce udržuje v ústřední instituci, zacházet jako s likvidními aktivy, ledaže ústřední instituce přijímající vklady s nimi zachází jako s provozními vklady. Pokud se s vklady zachází jako s likvidními aktivy, musí s nimi být zacházeno v souladu s jedním z těchto ustanovení:

- a) pokud v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právně závaznými dokumenty upravujícími tento systém nebo tuto síť je ústřední instituce povinna držet vklady nebo je investovat do likvidních aktiv stanovené úrovně nebo kategorie, zachází se s těmito vklady jako s likvidními aktivy stejné úrovně nebo kategorie v souladu s tímto nařízením;
- b) pokud není ústřední instituce povinna vklady držet nebo je investovat do likvidních aktiv stanovené úrovně nebo kategorie, zachází se s těmito vklady jako s aktivy úrovně 2B v souladu s tímto nařízením a jejich nesplacená částka podléhá srážce při ocenění ve výši nejméně 25 %.

2. Pokud podle právních předpisů členského státu nebo právně závazných dokumentů upravujících jednu ze sítí nebo jeden ze systémů popsanych v odstavci 1 má úvěrová instituce do 30 kalendářních dnů přístup k nečerpanému likviditnímu financování od ústřední instituce nebo od jiné instituce v rámci stejné sítě nebo stejného systému, zachází se s takovým financováním jako s aktivem úrovně 2B v té míře, v jaké není toto financování zajištěno likvidními aktivy a v jaké se s ním nezachází v souladu s ustanoveními článku 34. Na nečerpanou příslibenou výši jistiny likviditního financování se uplatní srážka při ocenění ve výši nejméně 25 %.“;

11) Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Požadavky stanovené v odstavci 1 se uplatní po úpravě o dopad zajištěných transakcí financování, zajištěných úvěrových transakcí a kolaterálových swapů s použitím likvidních aktiv na zásobu likvidních aktiv alespoň v jedné fázi obchodu, pokud mají transakce splatnost do 30 kalendářních dnů, po odečtení jakýchkoli použitelných srážek při ocenění a za předpokladu, že úvěrová instituce dodržuje provozní požadavky stanovené v článku 8.“;

b) doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

„4. Příslušný orgán může v jednotlivých případech zcela nebo zčásti upustit od uplatňování odstavce 2 a 3 u jedné nebo více zajištěných transakcí financování, zajištěných úvěrových transakcí či kolaterálových swapů s použitím likvidních aktiv alespoň v jedné fázi obchodu a splatných do 30 kalendářních dnů, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) protistranou transakce nebo transakcí je ECB nebo centrální banka členského státu;
- b) existují výjimečné okolnosti, které představují systémové riziko, jímž je dotčen bankovní sektor v jednom nebo více členských státech;
- c) příslušný orgán před udělením výjimky konzultoval centrální banku, která je protistranou transakce či transakcí, a také Evropskou centrální banku, pokud centrální bankou je centrální banka Eurosystemu.“;

c) doplňuje se nový odstavec 5, který zní:

„5. Evropský orgán pro bankovníctví do 19. listopadu 2020 podá Komisi zprávu o technické způsobilosti anulačního mechanismu stanoveného v odstavcích 2 až 4 a o tom, zda je pravděpodobné, že bude mít nepříznivý dopad na obchodní a rizikový profil úvěrových institucí se sídlem v Unii, na stabilitu a řádné fungování finančních trhů, na hospodářství nebo na přenos měnové politiky do hospodářství. Tato zpráva posoudí možnost změny anulačního mechanismu stanoveného v odstavcích 2 až 4, a pokud Evropský orgán pro bankovníctví shledá, že stávající uvolňovací mechanismus není technicky vhodný nebo že má nepříznivý dopad, měla by doporučit alternativní řešení a vyhodnotit jejich dopad.“

Komise zohlední zprávu orgánu EBA uvedenou v předchozím pododstavci při přípravě dalších aktů v přenesené pravomoci na základě zmocnění v článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013.“;

12) Článek 21 se nahrazuje tímto:

„Článek 21

Započítávání derivátových transakcí

1. Úvěrové instituce vypočítají očekávaný odtok a přítok likvidity za období 30 kalendářních dnů pro kontrakty uvedené v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a pro úvěrové deriváty na základě čisté hodnoty podle jednotlivých protistran podléhajících uzavření dvoustranných smluv o započtení, které splňují podmínky stanovené v článku 295 uvedeného nařízení.

2. Odchylně od odstavce 1 vypočítají úvěrové instituce peněžní přítok a odtok vyplývající z devizových derivátových transakcí, které zahrnují úplné výměny jistin na simultánním základě (nebo v rámci téhož dne), na základě čisté hodnoty, i když se na uvedené transakce nevztahuje dvoustranná dohoda o započtení.

3. Pro účely tohoto článku se za čistou hodnotu považuje hodnota bez kolaterálu, který má být složen nebo přijat v nejbližších 30 kalendářních dnech. Pokud však jde o kolaterál, který bude složen v nejbližších 30 kalendářních dnech, považuje se za čistou hodnotu hodnota bez uvedeného kolaterálu, pouze pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) kolaterál, který bude obdržen, se považuje za likvidní aktivum podle hlavy II tohoto nařízení;
- b) úvěrová instituce bude legálně oprávněna a provozně schopna znovu použít kolaterál, který bude obdržen.“;

13) Článek 22 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

- „a) aktuální nezaplacenou částku za stabilní retailové vklady a ostatní retailové vklady určené podle článků 24 a 25;
- b) aktuální nezaplacenou částku za ostatní závazky, které dosáhnou splatnosti a které mohou být vyžádány emitentem nebo poskytovatelem financování nebo jsou spojeny s očekáváním poskytovatele financování, že úvěrová instituce splatí závazek v průběhu následujících 30 kalendářních dnů, určenou podle článků 27, 28 a 31a.“;

b) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Na výpočet odtoku likvidity v souladu s odstavcem 1 se vztahuje každé započtení vzájemně závislých přítoků schválené podle článku 26.“;

14) V článku 23 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Úvěrové instituce pravidelně posuzují pravděpodobnost a potenciální objem odtoku likvidity v průběhu 30 kalendářních dnů, pokud jde o produkty nebo služby, které nejsou uvedeny v člancích 27 až 31a a které úvěrové instituce nabízejí nebo sponzorují nebo které by potenciální kupující považovali za související s těmito úvěrovými institucemi. Tyto produkty nebo služby mimo jiné zahrnují:

- a) jiné podrozvahové a podmíněné závazky financovat včetně nepřidělených příslibů financování;
- b) nevyčerpané úvěry a zálohové platby profesionálním protistranám;
- c) sjednané, ale dosud nevyčerpané hypoteční úvěry;
- d) kreditní karty;
- e) přečerpání;
- f) plánovaný odtok související s obnovením stávajících retailových nebo mezibankovních úvěrů nebo poskytnutím nových retailových nebo mezibankovních úvěrů;
- g) derivátové závazky, s výjimkou kontraktů uvedených v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a úvěrových derivátů;
- h) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu.“;

15) V čl. 25 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) vklad je na účtu přístupném pouze po internetu;“;

16) Na konci článku 26 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Příslušné orgány informují orgán EBA o tom, které orgány využívají započtení odtoků se vzájemně závislými přítoky podle tohoto článku. Orgán EBA si může vyžádat podpůrnou dokumentaci.“;

17) Článek 28 se mění takto:

a) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Úvěrové instituce vynásobí závazky s dobou splatnosti do 30 kalendářních dnů a vyplývající ze zajištěných úvěrových transakcí ve smyslu čl. 192 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013 sazbou:

- a) 0 % v případě zajištění aktivity, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 10 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 1 podle článku 10, s výjimkou krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. f);
- b) 7 % v případě zajištění aktivity, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 10 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorie uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. f);
- c) 15 % v případě zajištění aktivity, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 11 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2 A uvedených v článku 11;
- d) 25 % v případě zajištění aktivity, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 13 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodě i), ii) nebo iv);
- e) 30 % v případě zajištění aktivity, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 12 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorie úrovně 2B uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. e);
- f) 35 % v případě zajištění aktivity, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 13 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodě iii) nebo v);
- g) 50 % v případě zajištění aktivity, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 12 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorií úrovně 2B uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. b), c) nebo f);
- h) procentním podílem minimální srážky určené v souladu s čl. 15 odst. 2 a 3 tohoto nařízení v případě, že jsou zajištěny akciemi nebo podílovými jednotkami v subjektech kolektivního investování, které, pakliže by se nepoužily jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 15 považovaly za likvidní aktiva stejné úrovně jako podkladová likvidní aktiva;
- i) 100 % v případě zajištění aktivity, která nepatří do žádného z písmen a) až h) tohoto pododstavce.

Odchylně od prvního pododstavce, pokud je protistranou zajištěné úvěrové transakce nebo transakce na kapitálovém trhu vnitrostátní centrální banka úvěrové instituce, činí sazba odtoku 0 %. Avšak v případech, kdy je transakce provedena prostřednictvím pobočky s centrální bankou členského státu nebo třetí země, v níž má tato pobočka sídlo, se 0 % sazba odtoku uplatní pouze tehdy, pokud má pobočka stejný přístup k likviditě centrální banky, a to i v krizových obdobích, jaký mají úvěrové instituce se sídlem v uvedeném členském státě nebo třetí zemi.

Odchylně od prvního pododstavce se v případě zajištěných půjček nebo transakcí na kapitálovém trhu, které by vyžadovaly sazbu odtoku podle prvního pododstavce vyšší než 25 %, bude sazba odtoku činit 25 %, pokud protistranou takové transakce je způsobilá protistrana.

4. Kolaterálové swapy a jiné transakce s podobnou formou, které jsou splatné během příštích 30 kalendářních dnů, vedou k odtoku, pokud vypůjčené aktivum podléhá nižší srážce podle kapitoly 2 než zapůjčené aktivum. Odtok se vypočítá tak, že tržní hodnota vypůjčeného aktiva se vynásobí rozdílem mezi sazbou odtoku použitelnou na zapůjčené aktivum a sazbou odtoku použitelnou na vypůjčené aktivum stanovenými podle sazeb upřesněných v odstavci 3. Pro účely tohoto výpočtu se srážka ve výši 100 % použije na aktiva, jež nejsou způsobilá jako likvidní aktiva.

Odchylně od prvního pododstavce, pokud je protistranou kolaterálového swapu nebo jiné transakce s podobnou formou vnitrostátní centrální banka úvěrové instituce, činí sazba odtoku, která se použije na tržní hodnotu vypůjčeného aktiva, 0 %. Avšak v případech, kdy je transakce provedena prostřednictvím pobočky s centrální bankou členského státu nebo třetí země, v níž má tato pobočka sídlo, se 0 % sazba odtoku uplatní pouze tehdy, pokud má pobočka stejný přístup k likviditě centrální banky, a to i v krizových obdobích, jaký mají úvěrové instituce se sídlem v uvedeném členském státě nebo třetí zemi.

Odchylně od prvního pododstavce v případě kolaterálových swapů nebo jiných transakcí s podobnou formou, které by vyžadovaly sazbu odtoku podle prvního pododstavce vyšší než 25 %, bude sazba odtoku, která se použije na tržní hodnotu vypůjčeného aktiva, činit 25 %, pokud protistranou takové transakce je způsobilá protistrana.“;

b) Doplňují se odstavce 7, 8 a 9, které znějí:

„7. U aktiv vypůjčených bez zajištění a splatných v průběhu nejbližších 30 kalendářních dnů se předpokládá, že budou vyplacena v plné výši, což povede ke 100 % odtoku likvidních aktiv, ledaže úvěrová instituce vlastní vypůjčená aktiva a tato vypůjčená aktiva netvoří součást její rezervy v oblasti likvidity.

8. Pro účely tohoto článku se „vnitrostátní centrální bankou“ rozumí kterákoli z těchto institucí:

- a) kterákoli centrální banka Eurosystemu, pokud domovský členský stát úvěrové instituce přijal euro jako svou měnu;
- b) národní centrální banka domovského členského státu úvěrové instituce, pokud daný členský stát euro jako svou měnu nepřijal;
- c) centrální banka třetí země, ve které je úvěrová instituce zaregistrována v obchodním rejstříku.

9. Pro účely tohoto článku se „způsobilou protistranou“ rozumí kterákoli z těchto institucí:

- a) ústřední vláda, subjekt veřejného sektoru, regionální vláda nebo místní orgán domovského členského státu úvěrové instituce;
- b) ústřední vláda, subjekt veřejného sektoru, regionální vláda nebo místní orgán členského státu nebo třetí země, kde je úvěrová instituce zaregistrována v obchodním rejstříku za účelem provádění transakcí uvedenou úvěrovou institucí;
- c) mezinárodní rozvojová banka.

Subjekty veřejného sektoru, regionální vlády a místní orgány se však považují za způsobilé protistrany pouze za předpokladu, že jim je v příslušných případech přidělena riziková váha 20 % nebo nižší v souladu s články 115 nebo 116 nařízení (EU) č. 575/2013.“;

18) V článku 29 se odstavec 2 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) poskytovatel a příjemce likvidity budou vykazovat nízký profil rizika likvidity po uplatnění nižší sazby odtoku navrhované podle odstavce 1 a uplatnění sazby přítohu uvedené v písmeni c) tohoto odstavce;“;

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) profil rizika likvidity příjemce likvidity je náležitě zohledněn v řízení rizika likvidity poskytovatele likvidity.“;

19) Článek 30 se mění takto:

a) odstavce 2 až 5 se nahrazují tímto:

„2. Úvěrová instituce vypočítá a oznámí příslušnému orgánu dodatečný odtok pro veškeré uzavřené smlouvy, podle jejichž smluvních podmínek dochází během 30 kalendářních dnů v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality úvěrové instituce k dodatečnému odtoku likvidity nebo ke vzniku dodatečných potřeb kolaterálu. Úvěrová instituce oznámí uvedený odtok příslušnému orgánu nejpozději při předložení zpráv podle článku 415 nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud příslušný orgán považuje uvedený odtok za podstatný ve vztahu k možnému odtoku likvidity úvěrové instituce, požaduje, aby úvěrová instituce doplnila dodatečný odtok u těchto smluv odpovídající dodatečným potřebám kolaterálu nebo odtoku hotovosti v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality úvěrové instituce, které odpovídá snížení externího úvěrového hodnocení o nejméně tři stupně. Úvěrová instituce na tento dodatečný kolaterál nebo odtok hotovosti použije sazbu odtoku ve výši 100 %. Úvěrová instituce rozsah tohoto podstatného zhoršení pravidelně přezkoumává s ohledem na relevantní aspekty smluv, které uzavřela, a výsledek svého přezkumu oznámí příslušnému orgánu.

3. Úvěrová instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce úvěrové instituce, jestliže je podstatný. Tento výpočet se provede v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/208 (*).

4. Odtok a přítok očekávaný během 30 kalendářních dnů v souvislosti s kontrakty uvedenými v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a z úvěrových derivátů, bude zohledněn na základě čisté hodnoty podle článku 21 tohoto nařízení. V případě čistého odtoku vynásobí úvěrová instituce výsledek sazbou odtoku ve výši 100 %. Úvěrové instituce vyloučí z tohoto výpočtu ty požadavky na likviditu, které vyplývají z uplatnění odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku.

5. Má-li úvěrová instituce krátkou pozici, která je kryta výpůjčkou nezajištěných cenných papírů, připočte úvěrová instituce dodatečný odtok odpovídající 100 % tržní hodnoty cenných papírů nebo jiných aktiv prodaných na krátko, ledaže podmínky, za kterých si je úvěrová instituce vypůjčila, vyžadují jejich navrácení až po uplynutí 30 kalendářních dnů. Je-li krátká pozice zajištěna transakcí s financováním kolateralizovaných cenných papírů, předpokládá úvěrová instituce, že tato krátké pozice bude držena v průběhu celého období 30 kalendářních dnů a obdrží odtok 0 %.

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/208 ze dne 31. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro dodatečný odtok likvidity odpovídající potřebám kolaterálu, který je výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce instituce (Úř. věst. L 33, 8.2.2017, s. 14).“;

b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Vklady přijaté jako kolaterál se nepovažují za závazky pro účely článku 24, 25, 27, 28 nebo 31a, ale v příslušných případech podléhají ustanovením odstavců 1 až 6 tohoto článku. S částkou v hotovosti převyšující částku hotovosti přijatou jako kolaterál se nakládá jako s vklady v souladu s články 24, 25, 27, 28 nebo 31a.“;

c) odstavec 11 se zrušuje;

d) odstavec 12 se nahrazuje tímto:

„12. V souvislosti s poskytováním makléřských služeb, pokud úvěrová instituce financovala krátké prodeje určitého klienta pomocí interního zápočtu vůči aktivům jiného klienta a daná aktiva nejsou způsobilá jako likvidní aktiva, takové transakce podléhají 50 % sazbě odtoku pro podmíněné závazky.“;

20) Článek 31 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Závazná nevyčerpaná částka likviditního příslibu, který byl poskytnut sekuritizačním jednotkám pro speciální účel s cílem umožnit uvedeným jednotkám nákup jiných aktiv než cenných papírů od klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, se vynásobí sazbou ve výši 10 % v takovém rozsahu, v jakém přesahuje objem aktiv nakupovaných v dané době od klientů a pokud maximální částka, kterou lze čerpat, je smluvně omezena na objem aktiv v dané době nakupovaných.“;

b) v odstavci 9 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Jsou-li tyto podpůrné úvěry poskytovány jako průchozí úvěry prostřednictvím jiné úvěrové instituce jakožto zprostředkovatele, může tato úvěrová instituce jakožto prostředník odchýlně od čl. 32 odst. 3 písm. g) uplatňovat symetrický přítok a odtok. Přítok a odtok se vypočítají tak, že se na nevyčerpaný příslibený úvěr nebo na likviditní obdržený a poskytnutý příslib použije sazba, která se na uvedený příslib vztahuje na základě prvního pododstavce tohoto odstavce a za dodržení podmínek a požadavků jinak uložených v souvislosti s ní podle tohoto odstavce.“;

c) odstavec 10 se zrušuje;

21) Vkládá se nový článek 31a, který zní:

„Článek 31a

Odtok ze závazků a příslibů, na které se nevztahují ostatní ustanovení této kapitoly

1. Úvěrové instituce vynásobí sazbou odtoku 100 % veškeré závazky, které se stanou splatnými do 30 kalendářních dnů s výjimkou závazků uvedených v člácích 24 až 31.

2. Jestliže součet všech smluvních příslibů poskytnout financování nefinančním zákazníkům v nejbližších 30 kalendářních dnech, kromě příslibů uvedených v člácích 24 až 31, překročí výši přítoku od uvedených nefinančních zákazníků vypočítaného v souladu s čl. 32 odst. 3 písm. a), použije se na přebytek sazba odtoku ve výši 100 %. Pro účely tohoto odstavce mezi nefinanční zákazníky patří mimo jiné fyzické osoby, malé a střední podniky, podniky, ústřední vlády, mezinárodní rozvojové banky a subjekty veřejného sektoru, nikoli však finanční zákazníci a centrální banky.“;

22) Článek 32 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Úvěrové instituce uplatní sazbu přítoku ve výši 100 % na přítoky likvidity uvedené v odstavci 1, mimo jiné zejména na následující přítoky:

a) peněžní částky splatné od centrálních bank a finančních zákazníků se zbytkovou splatností nepřesahující 30 kalendářních dnů;

b) peněžní částky splatné z transakcí financování obchodu uvedených v čl. 162 odst. 3 druhém pododstavci písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností nepřesahující 30 kalendářních dnů;

c) peněžní částky splatné z cenných papírů se splatností do 30 kalendářních dnů;

d) peněžní částky splatné z pozic v hlavních indexech kapitálových nástrojů, pokud se likvidní aktiva nezapočítávají dvojmo. Tyto peněžní částky zahrnují peněžní částky smluvně splatné do 30 kalendářních dnů, jako jsou dividendy vyplácené v hotovosti z uvedených hlavních indexů, a peněžní hotovost splatnou z uvedených prodaných, ale dosud nezaplacených kapitálových nástrojů, pokud nejsou uznány jako likvidní aktiva v souladu s hlavou II.

3. Odchylně od odstavce 2 se na přítok stanovený v tomto odstavci vztahují tyto požadavky:

a) peněžní částky splatné od nefinančních zákazníků se zbytkovou splatností nepřesahující 30 kalendářních dnů, s výjimkou peněžních částek splatných od uvedených zákazníků z transakcí financování obchodu nebo z cenných papírů, u nichž nastává splatnost, se pro účely platby jistiny sníží o 50 % jejich hodnoty. Pro účely tohoto písmene se pojmem „nefinanční zákazníci“ rozumí nefinanční zákazníci ve smyslu čl. 31a odst. 2. Úvěrové instituce jednající jako zprostředkovatelé, které podle čl. 31 odst. 9 druhého pododstavce obdržely příslib od úvěrové instituce zřízené a sponzorované ústřední nebo regionální vládou nejméně jednoho členského státu, aby vyplatily podpůrný úvěr konečnému příjemci, nebo obdržely obdobný příslib od mezinárodní rozvojové banky nebo subjektu veřejného sektoru, mohou zohlednit přítok až do výše odtoku, který uplatňují na odpovídající příslib poskytovat tyto podpůrné úvěry;

- b) peněžní částky splatné ze zajištěných úvěrových transakcí ve smyslu čl. 192 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností nepřesahující 30 kalendářních dnů se vynásobí:
- i) 0 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 10 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 1 podle článku 10, s výjimkou krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. f);
 - ii) 7 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 10 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorie uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. f);
 - iii) 15 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 11 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2 A uvedených v článku 11;
 - iv) 25 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 13 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodě i), ii) nebo iv);
 - v) 30 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 12 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorie úrovně 2B uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. e);
 - vi) 35 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 13 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodě iii) nebo v);
 - vii) 50 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 12 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. b), c) nebo f);
 - viii) procentním podílem minimální srážky určené v souladu s čl. 15 odst. 2 a 3 tohoto nařízení v případě, že jsou zajištěny aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 15 považovala za akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování stejné úrovně jako podkladová likvidní aktiva;
 - ix) 100 % v případě zajištění aktivity, která nepatří do žádného z bodů i) až viii) tohoto písmene.
- Pokud je však kolaterál úvěrovou institucí použit na krytí krátké pozice v souladu s čl. 30 odst. 5 druhou větou, není uznán žádný přítok;
- c) peněžní částky splatné z maržových úvěrů se smluvní splatností do následujících 30 kalendářních dnů poskytnutých oproti kolaterálu tvořenému nelikvidními aktivy mohou obdržet sazbu přítoku ve výši 50 %. Uvedený přítok lze zohlednit pouze tehdy, pokud úvěrová instituce nepoužívá kolaterál, který původně obdržela v rámci zajištění úvěrů, k zajištění jakýchkoli krátkých pozic;
- d) splatné peněžní částky, se kterými úvěrová instituce, která je dlužní, zachází podle článku 27, s výjimkou vkladů u ústředních institucí uvedených v čl. 27 odst. 3, se vynásobí odpovídající symetrickou sazbou přítoku. Pokud odpovídající sazba není možné zjistit, použije se sazba přítoku ve výši 5 %;
- e) kolaterálové swapy a jiné transakce s podobnou formou, které jsou splatné během 30 kalendářních dnů, vedou k přítoku, pokud zapůjčené aktivum podléhá nižší srážce podle kapitoly 2 než vypůjčené aktivum. Přítok se vypočítá tak, že tržní hodnota zapůjčeného aktiva se vynásobí rozdílem mezi sazbou přítoku použitelnou na vypůjčené aktivum a sazbou přítoku použitelnou na zapůjčené aktivum podle sazeb stanovených v písmeni b); Pro účely tohoto výpočtu se srážka ve výši 100 % použije na aktiva, jež nejsou způsobilá jako likvidní aktiva;
- f) pokud je kolaterál získaný prostřednictvím reverzních rep, vypůjček cenných papírů, kolaterálových swapů nebo jiných transakcí s podobnou formou, který je splatný do 30 kalendářních dnů, použit na zajištění krátkých pozic, které je možné prodloužit na dobu delší než 30 kalendářních dnů, předpokládá úvěrová instituce, že tato reverzní repa, vypůjčení si cenných papírů, kolaterálové swapy nebo jiné transakce s podobnou formou budou prodlouženy a nepovedou k jakémukoli přítoku hotovosti s ohledem na potřebu

pokračovat v zajišťování této krátké pozice nebo ve zpětném odkupu příslušných cenných papírů. Krátké pozice zahrnují případy, kdy na svém účtu aktiv a závazků („*matched book*“) úvěrová instituce v rámci své obchodní nebo zajišťovací strategie prodala nakrátko cenný papír v přímém prodeji, i případy, kdy si úvěrová instituce na svém účtu aktiv a závazků na určité dané období cenný papír vypůjčila a na delší období jej zapůjčila;

- g) nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby, včetně nevyčerpaných příslibených likviditních příslibů od centrálních bank, a jiné obdržené přísliby, než které jsou uvedeny v čl. 31 odst. 9 druhém pododstavci a v článku 34, se nezohlední jako přítok;
- h) peněžní částky splatné z cenných papírů emitovaných samotnou úvěrovou institucí nebo sekuritizační jednotkou pro speciální účel, s níž má daná úvěrová instituce těsné vazby, nebo přidruženým subjektem se zohlední na základě čisté hodnoty a se sazbou přítoku uplatněnou na základě sazby přítoku použitelné podle tohoto článku pro podkladová aktiva;
- i) úvěry s neurčeným datem ukončení smlouvy se zohlední v míře 20 % přítoku za předpokladu, že úvěrová instituce může na základě smlouvy odstoupit nebo požadovat platbu v průběhu 30 kalendářních dnů.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Odtok a přítok očekávaný během 30 kalendářních dnů z kontraktů uvedených v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a z úvěrových derivátů se vypočítá na základě čisté hodnoty podle článku 21 a vynásobí se sazbou přítoku 100 % v případě čistého přítoku.“;

23) V článku 34 se odstavec 2 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) poskytovatel a příjemce likvidity budou vykazovat nízký profil rizika likvidity po uplatnění vyšší sazby přítoku navrhané podle odstavce 1 a uplatnění sazby odtoku uvedené v písmeni c) uvedeného odstavce;“;

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) profil rizika likvidity příjemce likvidity je náležitě zohledněn v řízení rizika likvidity poskytovatele likvidity.“;

24) Příloha I se mění takto:

a) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Výše „přebytku likviditních aktiv“: tato částka se skládá ze zde definovaných složek:

- a) upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy, která se rovná hodnotě všech likviditních aktiv úrovně 1 po srážce při ocenění bez krytých dluhopisů úrovně 1, která by úvěrová instituce držela po anulování zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, které jsou splatné do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likviditní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
- b) upravená výše krytých dluhopisů úrovně 1, která se rovná hodnotě všech krytých dluhopisů úrovně 1 po srážce, které by úvěrová instituce držela po anulování zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, které jsou splatné do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likviditní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
- c) upravená výše aktiv úrovně 2 A, která se rovná hodnotě všech aktiv úrovně 2 A po srážce při ocenění, která by úvěrová instituce držela po anulování zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, které jsou splatné do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likviditní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu a
- d) upravená výše aktiv úrovně 2B, která se rovná hodnotě všech aktiv úrovně 2B po srážce při ocenění, která by úvěrová instituce držela po anulování zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, které jsou splatné do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likviditní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu.“;

b) bod 5 se zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 30. dubna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13.července 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1621**ze dne 26. října 2018,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2016/2080, pokud jde o datum uskladnění sušeného odstředěného mléka prodaného prostřednictvím nabídkového řízení**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1240 ze dne 18. května 2016, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o veřejnou intervenci a podporu soukromého skladování ⁽²⁾, a zejména na článek 28 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem určení množství sušeného odstředěného mléka, na které se vztahuje nabídkové řízení zahájené prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/2080 ⁽³⁾, stanoví článek 1 uvedeného nařízení lhůtu, do které muselo být sušené odstředěné mléko uskladněno ve veřejných skladech.
- (2) Vzhledem k současné situaci na trhu s mlékem a mléčnými výrobky, pokud jde o oživení cen a vysoký objem intervenčních zásob, je vhodné, aby dodatečné množství sušeného odstředěného mléka bylo nabídnuto k prodeji prostřednictvím změny data uskladnění.
- (3) Prováděcí nařízení (EU) 2016/2080 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (4) Aby bylo sušené odstředěné mléko neprodleně k dispozici, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 1 prováděcího nařízení (EU) 2016/2080 se den „1. července 2016“ nahrazuje dnem „1. srpna 2016“.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. října 2018.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Phil HOGAN
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2080 ze dne 25. listopadu 2016 o zahájení prodeje sušeného odstředěného mléka prostřednictvím nabídkového řízení (Úř. věst. L 321, 29.11.2016, s. 45).

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2018/1622

ze dne 29. října 2018

o neschválení některých účinných látek biocidních přípravků podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání⁽¹⁾, a zejména na čl. 89 odst. 1 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014⁽²⁾, ve znění nařízení (EU) 2017/698⁽³⁾, stanoví ve své příloze II seznam kombinací účinné látky a typu přípravku zařazené do programu přezkumu stávajících účinných látek v biocidních přípravcích dne 3. února 2017.
- (2) U řady kombinací účinné látky a typu přípravku zařazených na uvedený seznam všichni účastníci včas odstoupili z účasti na podpoře.
- (3) Co se týče některých účinných látek vyrobených *in situ*, název uvedených účinných látek a jejich prekurzorů, které byly podpořeny v programu přezkumu, byl přesněji objasněn. To v několika případech vedlo k nové definici účinné látky v souladu s článkem 13 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014.
- (4) Aby bylo možné převzít roli účastníka, bylo zveřejněno oznámení vyzývající osoby, které si přejí podpořit tyto kombinace účinné látky a typu přípravku s novou identitou, jež nejsou v současné době podporovány, včetně výroby *in situ* účinných látek pro typy přípravků uvedených v příloze II nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014.
- (5) V případě některých kombinací účinné látky a typu přípravku nebylo podáno žádné oznámení nebo bylo oznámení předloženo a zamítnuto podle čl. 17 odst. 4 nebo 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014.
- (6) V souladu s článkem 20 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 by tyto kombinace účinné látky a typu přípravku neměly být schváleny k použití v biocidních přípravcích.
- (7) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Účinné látky uvedené v příloze se neschvalují pro typy přípravků, které jsou v ní uvedeny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 ze dne 4. srpna 2014 týkající se pracovního programu systematického přezkumu všech stávajících účinných látek obsažených v biocidních přípravcích, které jsou uvedeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (Úř. věst. L 294, 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/698 ze dne 3. února 2017, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 týkající se pracovního programu systematického přezkumu všech stávajících účinných látek obsažených v biocidních přípravcích, které jsou uvedeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 103, 19.4.2017, s. 1).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 29. října 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Neschválené kombinace účinné látky a typu přípravku, včetně jakýchkoli nanoform:

- výroba *in situ* účinných látek pro typy přípravků uvedených v příloze II nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014, s výjimkou případů, kdy se účinná látka vyrábí z prekursoru (prekursorů) uvedeného (uvedených) v položce tabulky uvedené přílohy pro dotčené kombinace účinné látky a typu přípravku,
- kombinace účinné látky a typu přípravku uvedené v tabulce níže, včetně jakékoli výroby *in situ* těchto látek s použitím jakéhokoli prekursoru neuvedeného v příloze II nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014:

Číslo položky v příloze II nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014	Název látky	Zpravodajský členský stát	Číslo ES	Číslo CAS	Typ(y) přípravku
60	kyselina citronová	BE	201-069-1	77-92-9	1
172	cetylpyridinium-chlorid	UK	204-593-9	123-03-5	2
195	natrium-bifenyl-2-olát	ES	205-055-6	132-27-4	1, 2, 3
288	N-[(dichlorfluormethyl)sulfa-nyl]-N-fenyl- N', '-dimethylsul-famid (dichlofluamid)	UK	214-118-7	1085-98-9	7
365	pyridin-2-thiol-1-oxid, sodná sůl (pyrithion sodný)	SE	223-296-5	3811-73-2	3
401	stříbro	SE	231-131-3	7440-22-4	9
405	oxid siřičitý	DE	231-195-2	7446-09-5	4
424	bromid sodný	NL	231-599-9	7647-15-6	2, 11, 12
458	síran amonný	UK	231-984-1	7783-20-2	11,12
1016	chlorid stříbrný	SE	232-033-3	7783-90-6	10, 11
515	bromid amonný	SE	235-183-8	12124-97-9	11, 12
526	kalium-bifenyl-2-olát	ES	237-243-9	13707-65-8	6, 9, 10, 13
529	brommonochlorid	NL	237-601-4	13863-41-7	11
541	natrium-4-chlor-3-methylfeno-lát	FR	239-825-8	15733-22-9	1, 2, 3, 6, 9, 13
609	směs cis- a trans-p-menthan-3,8-diolu (citriodiol)	UK	není k dispo-zici	není k dispo-zici	19
620	tetrakis(hydroxymethyl)fosfo-nium-sulfát (2:1) (THPS)	MT	259-709-0	55566-30-8	2
673	didecyldimethylamonium-chlorid (DDAC) (C ₈₋₁₀)	IT	270-331-5	68424-95-3	5
785	6-ftalimidoperoxyhexanová kyselina (PAP)	IT	410-850-8	128275-31-0	3, 4

Číslo položky v příloze II nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014	Název látky	Zpravodajský členský stát	Číslo ES	Číslo CAS	Typ(y) přípravku
792	komplex tetrachlordekaoxidu (TCDO)	DE	420-970-2	92047-76-2	1
952	<i>Bacillus sphaericus</i> jiný než <i>Bacillus sphaericus</i> 2362, kmen ABTS-1743	IT	mikroorganismus	143447-72-7	18
955	<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> , sérotyp H14, jiný než kmen AM65-52 a jiný než kmen SA3 A	IT	mikroorganismus	není k dispozici	18
957	<i>Bacillus subtilis</i>	DE	mikroorganismus	není k dispozici	3
939	aktivní chlor: vyráběný reakcí kyseliny chlorné a chlornanu sodného <i>in situ</i>	SK	směs	není k dispozici	2, 3, 4, 5, 11, 12
824	stříbrno-zinečnatý zeolit	SE	není k dispozici	130328-20-0	5
1013	stříbrno-mědnatý zeolit	SE	není k dispozici	130328-19-7	5
835	esfenvalerát/(S)-(3-fenoxyfenyl) kyanmethyl-(S)-2-(4-chlorfenyl)-3-methylbutanoát (esfenvalerát)	PT	přípravek na ochranu rostlin	66230-04-4	18

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2018/1623**ze dne 29. října 2018****o komárech uměle infikovaných bakteriemi *Wolbachia* používaných pro účely regulace vektorů,
přijaté podle čl. 3 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 28. září 2017 požádala Francie Komisi o rozhodnutí, zda bakterie rodu *Wolbachia* (dále jen „bakterie“) nebo jakýkoli přípravek obsahující tyto bakterie, které mají být inokulovány do komárů, a komáři uměle infikovaní těmito bakteriemi (dále jen „uměle infikovaní komáři“) používání pro účely regulace vektorů představují biocidní přípravky ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 528/2012 nebo ošetřené předměty ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. l) uvedeného nařízení, či nikoli.
- (2) Podle informací poskytnutých Francií jsou uvedené intracelulární bakterie přenášeny vertikálně v mateřské linii a přirozeně se vyskytují u přibližně 40 % členovců. Infikace komárů zmíněnými bakteriemi může snížit schopnost některých komárů přenášet určité patogenní viry a parazity prostřednictvím interference s těmito patogeny uvnitř komárů a podporuje reprodukci infikovaných komářích samic a šíření bakterií v populaci komárů. Kromě toho jsou komáři samci infikovaní bakteriemi nekompatibilní se samicemi v dané oblasti, a proto vypuštění těchto infikovaných samců do cílové populace snižuje její reprodukční potenciál. Kampaně zaměřené na regulaci vektorů jsou proto založeny na vypouštění uměle infikovaných komárů do populace komárů s cílem regulovat velikost populace a/nebo snížit jejich schopnost přenosu určitých patogenů na člověka.
- (3) Podle informací poskytnutých Francií nejsou všechny druhy komárů či jednotlivci v rámci jednoho druhu přirozeně infikováni bakteriemi nebo kmenem bakterií, které lze využít pro účely regulace vektorů. Proto by měla být v laboratorních podmínkách prováděna umělá infikace s cílem vytvořit komáry uměle infikované vhodným kmenem bakterií. Toho lze dosáhnout různými technikami, např. inokulací bakterií do dospělých samic komárů nebo do cytoplazmy komářích vajíček.
- (4) Pro účely ustanovení čl. 3 odst. 3 nařízení (EU) č. 528/2012 je tudíž namístě posuzovat zvláště status bakterií nebo jakéhokoli přípravku obsahujícího tyto bakterie, které mají být inokulovány do komárů, a status uměle infikovaných komárů bez ohledu na použitou techniku infikace.
- (5) Bakterie jsou mikroorganismy ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012.
- (6) Komáři jsou škodlivé organismy ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 528/2012, jelikož jejich přítomnost může být nežádoucí nebo mohou mít škodlivý účinek na člověka nebo na zvířata.
- (7) Bakterie mají nepřímé účinky na populaci komárů, a to buď prostřednictvím regulace její velikosti, nebo omezením její schopnosti přenášet určité patogeny, a proto by měly být pokládány za účinnou látku ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 528/2012.
- (8) Typ přípravku 18, insekticidy, akaricidy a přípravky k regulaci jiných členovců, definovaný v příloze V nařízení (EU) č. 528/2012 zahrnuje přípravky používané k regulaci členovců jiným způsobem než jejich odpuzováním či vábením. Jelikož jsou bakterie inokulovány do komárů za účelem dosažení regulačního účinku na populaci komárů, spadá takové použití do popisu typu přípravku 18.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.

- (9) Bakterie nebo přípravek obsahující bakterie dosahují regulačního účinku na komáry jiným způsobem než pouhým fyzickým nebo mechanickým působením.
- (10) Pro účely čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 528/2012 by bakterie nebo přípravek obsahující bakterie měly být považovány za látku nebo směs sestávající z účinné látky nebo obsahující účinnou látku. Bakterie nebo jakýkoli přípravek obsahující bakterie ve formě, v jaké jsou dodávány uživateli provádějícímu inokulaci do komárů, jsou tudíž biocidním přípravkem ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) první odrážky nařízení (EU) č. 528/2012 a náleží k typu přípravku 18.
- (11) Uměle infikovaní komáři nejsou mikroorganismy ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012.
- (12) Uměle infikovaní komáři nejsou látkou nebo směsí ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾. Proto nejsou pro účely nařízení (EU) č. 528/2012 považováni za látku nebo směs podle čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) uvedeného nařízení.
- (13) Z toho důvodu nejsou uměle infikovaní komáři účinnou látkou ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 528/2012. Uměle infikovaní komáři tudíž nemohou být biocidním přípravkem ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) první odrážky uvedeného nařízení.
- (14) Uměle infikovaní komáři nejsou předměty ve smyslu čl. 3 odst. 3 nařízení (ES) č. 1907/2006. Proto nejsou pro účely nařízení (EU) č. 528/2012 považováni za předměty podle čl. 3 odst. 2 písm. c) uvedeného nařízení. Z toho důvodu nelze uměle infikované komáry považovat za ošetřené předměty ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. l) nařízení (EU) č. 528/2012.
- (15) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Bakterie rodu *Wolbachia* nebo jakýkoli přípravek obsahující tyto bakterie, používané k inokulaci do komárů s cílem vytvořit uměle infikované komáry pro účely regulace vektorů, se považují za biocidní přípravek ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 528/2012.

Uměle infikovaní komáři, bez ohledu na použitou techniku infekce, se nepovažují za biocidní přípravek ani za ošetřený předmět ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) nebo l) nařízení (EU) č. 528/2012.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 29. října 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS